

[Jørgen Tved]

op også af noget økonomi. De to ting hænger ganske nøje sammen. Jeg fornemmede, at Venstre havde nogle positive signaler om, hvor nødvendigt det var med ulandsbistand osv., at der ikke skulle ske nogen nedskæringer, men det kan godt være, at jeg har opfattet det forkert, så derfor hænger de to ting ganske nøje sammen. Jeg mener, at Venstre skylder forsamlingen her at svare på spørgsmålet: Fastholder man de beslutninger, der er taget tidligere i Folketinget med hensyn til ulandsbistand?

Lone Dybkjær (RV):

I anledning af det sidste kunne man godt tage udgangspunkt i, at når der virkelig sker noget nyt i politik, vil det i reglen være i spændingsfeltet mellem idé og virkelighed, og at det derfor drejer sig om ikke bare at have nogle ideer, men også nogle synspunkter på virkeligheden, og derfor hænger det her naturligvis også sammen med den bevilling, vi vil give på ulandsområdet, for det er sådan set den konkrete virkelighed.

I øvrigt skal jeg takke for udenrigsministerens tale og sige, at det da var godt, at vi andre ikke ændrede standpunkt, dengang Venstre gik imod en række initiativer på miljøområdet, f. eks. svovlforureningens begrænsning; også andre gik imod initiativer: om den vedvarende energi osv. For sådan som jeg måtte høre udenrigsministerens indlæg i dag, er det nu den rette politik.

Jeg vil gerne sige, at det gamle ord om, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad, jo åbenbart stadig er aktuelt, og det skal man sådan set ikke være utaknemlig for.

Jeg synes, det var en meget smuk tale, udenrigsministeren holdt, og jeg tror faktisk, vi vil få utrolig megen glæde af den i fremtiden. Den vil i en lang række sammenhænge kunne bruges citatmæssigt, når vi konfronteres med det, jeg kalder virkeligheden, hvad enten det er den danske virkelighed, eller det er bistandshjælp i ulandene, og når vi konfronteres med de helt konkrete forslag, som vi i øvrigt bidrager med i de internationale organisationer.

Ellers synes jeg nok, at man må sige, at udenrigsministeren rejser meget; det har der jo i hvert fald stået meget om i aviserne, og lejlighedsvis bringes der jo da i hvert fald også billeder fra de fjernere lande. Men det, man sådan

set kan spørge sig selv om, er, om udenrigsministeren ingenting ser under alle de rejser.

Jeg synes, det er et relevant spørgsmål, når ministeren nu stiller forslag om, at der skal være mindre bistand til udviklingslandene. Det forstår jeg ikke. Jeg kan godt forstå, hvis ministeren ville sige, at vi skal ændre bistanden til udviklingslandene, men fatter ikke, at ministeren på alle sine mange rejser kan konkludere, at der skal være mindre bistand til udviklingslandene.

Man kan så også spørge sig selv, om ministeren slet ikke bliver orienteret af sine embedsmænd om, hvad der foregår i det danske parlament, mens han er ude på sine rejser, for så ville han jo vide, at nok ændrede valget situationen, når det drejede sig om regeringen og Det Radikale Venstre – det er der talt meget om, så det skal jeg ikke komme nærmere ind på her – men valget ændrede jo faktisk ikke situationen, når det drejede sig om det alternative flertal; tværtimod kunne man sige, at det blev en anelse styrket. Og det alternative flertal var jo netop det flertal, der gennemførte den stærkt forøgede ulandsbistand.

Og det fører mig så over til finansloven, selv om ministeren ikke ønsker at diskutere finansloven i dag. Med ministerens udtalelser kan jeg såmænd inderlig godt forstå det, men jeg synes altså bare, at det ville lette de faktiske drøftelser i august, september, oktober, november, hvis finansloven straks fra starten så nogenlunde afspejler virkelighedens verden, sådan at vi ikke skal starte med at rette op på alt det, vi godt ved der skal rettes op på.

Jeg kan også godt sige, at det er derfor, det fastslås i dagsordenen i dag, at det alternative flertal altså mener, at det, det én gang har vedtaget, fortsat skal gælde, nemlig det radikale forslag, som blev vedtaget i marts 1985.

Det fingeraftryk – det har jeg forstået at man kalder det nu – som Det Radikale Venstre og det alternative flertal i det hele taget satte på dagsordenen dengang, kan ikke udviskes, og vi føler faktisk ikke, at det er noget, vi skal slæbe for hvert evig eneste år. Det er en given ting, og det synes jeg lige så godt at udenrigsministeren kan meddele sin finansminister, sådan at finansministeren tager hensyn til det, når han nu skal have finansloven til at hænge sammen. Ellers bliver drøftelserne altså temmelig trælse, og det kan ende med, at vi slet ikke kommer så